

ผลการดำเนินงานวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice)

การเสริมสร้างพฤติกรรมการประหยัดของเด็กปฐมวัย
จากการจัดประสบการณ์โดยใช้ นิทานตามรอยศาสตร์พระราช
สร้างเสริมคุณธรรมน้อมนำความประหยัดและพอเพียง

นางจีรฉัตร บุญแก้ว
ตำแหน่งครู

โรงเรียนบ้านชอง

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 2
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ผลการดำเนินงานวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice)
ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ระดับปฐมวัย
โรงเรียนบ้านช่อง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต ๒

๑. ชื่อผลงาน : การเสริมสร้างพฤติกรรมการประหยัดของเด็กปฐมวัยจากการจัดประสบการณ์โดยการใช้
 นิทานตามรอยศาสตร์พระราชา สร้างเสริมคุณธรรมน้อมนำความประหยัดและพอเพียง
๒. ชื่อผู้นำเสนอผลงาน นางจිරนันท์ บุญแก้ว
 ตำแหน่ง ครู คศ.๑ โรงเรียนบ้านช่อง
 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต ๒ ตำบลห้วยกระเจา
 อำเภอห้วยกระเจา จังหวัดกาญจนบุรี รหัสไปรษณีย์ ๗๑๑๗๐ โทรศัพท์ ๐๙๒-๒๖๐๔๙๑๔
 E-mail : jeeranun๔๙๑๔@gmail.com เว็บไซต์โรงเรียน -

๓. ความสำคัญของผลงานนวัตกรรม หรือวิธีปฏิบัติที่นำเสนอ

การจัดการศึกษาในระดับปฐมวัยมุ่งเน้นการพัฒนาเด็กให้ได้รับการพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา ที่เหมาะสมกับวัยโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล การจัดประสบการณ์ให้กับเด็กปฐมวัยเป็นการวางรากฐานไปสู่การพัฒนาความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา เพื่อสร้างเด็กปฐมวัยให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพในสังคมไทย(กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๖๐, หน้า ๒๖) สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ ด้านคุณธรรม ทักษะ และความรู้ที่จำเป็น บนฐานค่านิยมร่วมสู่กรอบผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษา โดยผู้เรียนเป็นผู้มีความเพียร ใฝ่เรียนรู้ และมีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อก้าวทันโลกยุคดิจิทัล และโลกในอนาคตและมีสมรรถนะ(Competency) ที่เกิดจากความรู้ ความรอบรู้ด้านต่าง ๆ มีสุนทรียะ รักษ์ และประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย มีทักษะชีวิต เพื่อสร้างงานหรือสัมมาอาชีพ บนพื้นฐานของความพอเพียง ความมั่นคงในชีวิตและคุณภาพชีวิตที่ดีต่อตนเอง ครอบครัวและสังคม ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษา มีการสะสมและต่อเนื่องเชื่อมโยงทุกระดับ ซึ่งในระดับการศึกษาปฐมวัย เด็กต้องมีพัฒนาการรอบด้าน สมดุล สนใจเรียนรู้และกำกับ ตัวเองให้ทำสิ่งต่าง ๆ ที่เหมาะสมตามช่วงวัยได้สำเร็จ เน้นค่านิยมร่วมในเรื่องของความพอเพียง และผู้เรียนมีความสมดุลรอบด้านทั้งความรู้ คุณธรรมและทักษะที่เกี่ยวข้อง โดยคำนึงถึงความสมดุลทั้งประโยชน์ต่อตนเอง ชุมชนและสังคม เน้นคุณธรรม ลักษณะนิสัยที่ดีและคุณธรรมพื้นฐานที่เป็นความดีงาม เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ เป็นพลเมืองดี มีคุณภาพและความสามารถสูง พัฒนาตนอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (สำนักมาตรฐานการศึกษาและพัฒนาระบบการเรียนรู้, ๒๕๖๑, หน้า ๔-๙)

โรงเรียนบ้านช่อง ได้มีการจัดการศึกษาให้กับเด็กปฐมวัยโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาเด็ก ให้มีคุณลักษณะสอดคล้องกับมาตรฐานชาติและมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้ง ๑๒ มาตรฐานตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ และได้ประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยตลอดปีการศึกษา ซึ่งผลการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยในปีที่ผ่านมา พบว่า มาตรฐานที่ ๖ มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๓ ประหยัดและพอเพียง ในเรื่องการใช้สิ่งของเครื่องใช้อย่างประหยัดและพอเพียงด้วยตนเอง อยู่ในเกณฑ์ที่พอใช้ และมาตรฐานที่ ๗ รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและความเป็นไทย ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๑ ดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในเรื่องการดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้วยตนเอง อยู่ในเกณฑ์ที่พอใช้เช่นเดียวกัน ซึ่งมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ดังกล่าวเป็นคุณธรรมพื้นฐานที่สำคัญของการเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพในอนาคตและเป็นพื้นฐานของคุณธรรม จริยธรรมตัวอื่น จึงสมควรที่จะ

ส่งเสริมและวางรากฐานให้มั่นคงตั้งแต่ช่วงปฐมวัย ซึ่งการจัดประสบการณ์ให้กับเด็กปฐมวัย เพื่อพัฒนาความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์และเป็นคนดีนับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา การที่จะสร้างเด็กปฐมวัยให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพในสังคมไทยต้องอาศัยการจัดประสบการณ์ ซึ่งการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยนั้น เด็กควรได้รับประสบการณ์ที่หลากหลายโดยใช้วัตรกรรมเป็นสื่อ เพื่อช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น(อัมรินทร์ แยมเพ็ง, ๒๕๖๓, หน้า ๖๙) การจัดประสบการณ์ในเด็กปฐมวัยอาจกระทำได้หลายวิธี วิธีที่ครูสามารถเลือกใช้ได้ง่ายและเป็นที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลาย คือ การเล่านิทาน ประโยชน์ของนิทานนอกจากจะช่วยให้เด็กเกิดความสุขสนุกสนานแล้วยังสามารถสอดแทรกความคิด คุณธรรมอันดีงามเข้าสู่จิตใจของเด็ก การเล่านิทานนอกจากเป็นการถ่ายทอดเรื่องราวต่าง ๆ ให้แก่เด็กแล้ว ยังสร้างความเพลิดเพลินและช่วยสนองความต้องการของเด็กปฐมวัย เพราะนิทานเป็นสิ่งที่เด็ก ๆ พอใจฟัง เนื้อหาของนิทานที่เด็กฟังยังช่วยปลูกฝังความดี ความละเอียดอ่อนขึ้นในจิตใจ และการเลียนแบบที่ดีให้แก่เด็ก นิทานจึงมีคุณค่าต่อการเรียนการสอนสำหรับเด็กปฐมวัย(โนริยะ สมะมะแอ, ๒๕๖๒, หน้า ๑๒๒)

จากปัญหาของโรงเรียนบ้านช่องดังกล่าว ครูผู้สอนจึงได้ศึกษาวิธีการและหาแนวทางในการสร้างเสริมพฤติกรรมการประหยัดให้กับเด็กปฐมวัย พบว่า การใช้นิทานเป็นเครื่องมือที่เหมาะสมในการพัฒนาลักษณะนิสัยให้กับเด็กปฐมวัย เนื่องจากนิทานเป็นเรื่องราวที่ผู้เขียนต้องการใช้ถ่ายทอดคุณลักษณะ ค่านิยม แนวปฏิบัติ เพื่อให้เด็กสนใจ เกิดการเรียนรู้ หรือเลียนแบบบุคคลในนิทาน ซึ่งเป็นวิธีการเรียนรู้ ที่สำคัญของเด็กปฐมวัย(จินดา หีบเพ็ชร, ๒๕๖๐, หน้า ๑๓๓) ดังนั้น นิทานจึงจัดว่าเป็นสื่อที่เหมาะสมกับการปลูกฝังคุณลักษณะนิสัยให้กับเด็กปฐมวัย ครูผู้สอนจึงนำแนวคิดตามศาสตร์พระราชามาเป็นกรอบในการสร้างเนื้อหาและตัวละครในนิทานเพื่อเป็นต้นแบบของความประหยัด โดยการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับเด็กปฐมวัย ดังนั้น ครูผู้สอนจึงสนใจที่จะพัฒนาการจัดประสบการณ์โดยการใช้นิทานตามรอยศาสตร์พระราชามา สร้างเสริมคุณธรรมน้อมนำความประหยัดและพอเพียง

๔. จุดประสงค์และเป้าหมายของการดำเนินงาน

๒.๑ เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการประหยัดของเด็กปฐมวัยในระยะก่อน และระยะหลังการจัดประสบการณ์โดยการใช้นิทานตามรอยศาสตร์พระราชามา

๒.๒ เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการด้านสังคม

ขอบเขตของการดำเนินงาน

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ เด็กปฐมวัยชาย - หญิง ที่กำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นอนุบาลปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านช่อง ตำบลห้วยกระเจา อำเภอห้วยกระเจา จังหวัดกาญจนบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต ๒ จำนวน ๑๕ คน

เป้าหมายเชิงปริมาณ

เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยการใช้นิทานตามรอยศาสตร์พระราชามา สร้างเสริมคุณธรรมน้อมนำความประหยัดและพอเพียง มีพฤติกรรมการประหยัดสูงขึ้นหลังจัดประสบการณ์ ร้อยละ ๘๕

เป้าหมายเชิงคุณภาพ

เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการด้านสังคม มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทย

ขอบเขตของเนื้อหา

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดประสบการณ์โดยการใช้นิทานตามรอยศาสตร์พระราชามา

ตัวแปรตาม ได้แก่

๑. พฤติกรรมการประหยัด ประกอบด้วย การประหยัดสิ่งของตนเอง การประหยัดสิ่งของเครื่องใช้ของส่วนรวมและการประหยัดทรัพยากรธรรมชาติ

๒. พัฒนาการด้านสังคมของเด็กปฐมวัย

พื้นที่ทำการพัฒนา

โรงเรียนบ้านช่อง ตำบลห้วยกระเจา อำเภอห้วยกระเจา จังหวัดกาญจนบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต ๒

ขอบเขตของระยะเวลา

กำหนดระยะเวลาที่ใช้ในการจัดประสบการณ์โดยการใช้นิทานตามรอยศาสตร์พระราชา สร้างเสริมคุณธรรมน้อมนำความประหยัดและพอเพียง ในภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๓ โดยจัดประสบการณ์สัปดาห์ละ ๕ วัน ในช่วงเช้าก่อนการจัดกิจกรรมประจำวัน รวมระยะเวลาในการดำเนินการทั้งสิ้น ๑๒ สัปดาห์

หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้

ศาสตร์พระราชา

พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร พระองค์ทรงเป็นต้นแบบของความตระหนักและเห็นคุณค่าของการประหยัดและพอเพียง ศาสตร์พระราชาของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ที่เป็นองค์ความรู้สำคัญที่ได้พระราชทานผ่านวิธีการต่าง ๆ ได้แก่ พระราชดำริ พระราชดำรัส พระราชกรณียกิจ พระราชจริยวัตร ซึ่งพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพล อดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ทรงกล่าวถึงเรื่องที่สำคัญและคุณธรรมที่เอื้อต่อการฟื้นฟูและพัฒนาเศรษฐกิจ ความว่า “ทุกวันนี้ประเทศไทยยังมีทรัพยากรพร้อมมูล ทั้งทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรบุคคล ซึ่งเราสามารถนำมาใช้เสริมสร้างความสมบูรณ์และเสถียรภาพอันถาวร ของบ้านเมืองได้เป็นอย่างดี ข้อสำคัญ เราต้องรู้จักใช้ทรัพยากรนั้นอย่างฉลาด ไม่นำมาทุ่มเทใช้ให้เปลืองไปโดยไร้ประโยชน์ หรือได้ประโยชน์ไม่คุ้มค่า หากแต่การระมัดระวังใช้ด้วยความประหยัดรอบคอบ ประกอบด้วยความคิดพิจารณาตามหลักวิชา เหตุผลและความถูกต้องเหมาะสม โดยมุ่งถึงประโยชน์แท้จริงที่จะเกิดแก่ประเทศ ทั้งในปัจจุบันและอนาคตอันยืนยาว” (วรุณรัตน์ คุ้มแสงและกมล โพธิเย็น, ๒๕๖๑, หน้า ๑๖๙)

ศาสตร์พระราชา หมายถึง องค์ความรู้ที่พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ได้พระราชทานผ่านพระราชดำริ พระราชดำรัส พระราชกรณียกิจและพระราชจริยวัตร โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ประชาชนได้นำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาตนเองและครอบครัวให้มีภูมิคุ้มกันที่มั่นคงในการดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข มีความตระหนักและเห็นคุณค่าของการประหยัดและพอเพียง

นิทาน

นิทานเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวัน หรือแต่งขึ้นมาโดยมีเนื้อเรื่องที่ทำให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินสอดแทรกแง่คิด คติสอนใจ แฝงด้วยการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ให้ผู้ฟังนำไปเป็นแนวทางปฏิบัติในชีวิตประจำวัน และยังเป็นการส่งเสริมพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ

นิทานมีลักษณะเฉพาะที่เห็นเด่นชัดแตกต่างกันออกไปนิทานบางประเภทเป็นเรื่องเล่าที่มีการดำเนินเรื่องอย่างง่าย ๆ โครงเรื่องไม่ซับซ้อน วิธีการที่เล่าก็เป็นไปอย่างง่าย ๆ ตรงไปตรงมา มักจะเริ่มเรื่องโดยการกล่าวถึงตัวละครสำคัญของเรื่อง นิทานให้ความเพลิดเพลิน สนุกสนานและผ่อนคลายความเครียด สร้างเสริมจินตนาการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระชับความสัมพันธ์ในครอบครัว สะท้อนให้เห็นสภาพของสังคม

ในอดีตในหลาย ๆ ด้าน ช่วยพัฒนาเด็กทางคุณลักษณะชีวิต พัฒนาบุคลิกภาพของเด็ก พัฒนาด้านความรู้และสติปัญญา ทักษะและความสามารถทางภาษา

การเล่านิทานมีคุณค่าและประโยชน์ต่อเด็ก คือ เป็นการสร้างประสบการณ์ให้เด็ก ได้รับความรู้ ความสนุกสนานเพลิดเพลิน ผ่อนคลายอารมณ์ ปลุกฝังให้เด็กเป็นคนใจกว้างและยังช่วยให้เด็กเกิดความรู้สึกรอบอุ้ม เมื่อได้ฟังนิทาน นิทานยังช่วยจัดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ยังช่วยให้เด็กมองโลกในแง่ดีได้

แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการประหยัด

การประหยัด หมายถึง การใช้และรักษาสิ่งของเครื่องใช้ของตนเองและส่วนรวมอย่างประหยัดและคุ้มค่ารวมทั้งรวมทั้งดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม เช่น การใช้สิ่งของเครื่องใช้อย่างถูกวิธี ไม่ทิ้งขว้าง ไม่ทำลาย การใช้น้ำ ไฟ เทาที่จำเป็นและการใช้เงินอย่างคุ้มค่าใช้อย่างมีจิตสำนึกโดยสำนึกว่าทรัพยากรอาจสูญหายหรือหมดไป และเป็นทรัพยากรของทุกคนซึ่งต้องช่วยกันดูแลรักษาเพื่อใช้ได้นาน ๆ เช่น การเปิดไฟ หรือใช้น้ำ การประหยัดเป็นสิ่งที่ควรปลูกฝังกับทุกเพศทุกวัยเกี่ยวกับการจัดจ่ายและการใช้สิ่งของ ควรปลูกฝังนิสัยการวางแผนการใช้จ่ายอย่างประหยัดและรักการออมในทุกระดับ

การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย

การเรียนรู้อย่างเป็นทางการจะมีความสามารถในการคิด การใช้ภาษา การแสดงออกทางสร้างสรรค์การปรับตัวได้ดีมีความเชื่อมั่นและมีความรู้สึกที่ดีต่อตัวเองสูง ดังนั้นจึงควรเร่งให้มีการปรับเปลี่ยนมโนคติ ทศนคติ และแนวปฏิบัติในเรื่องการจัดกระบวนการเรียน การสอน โดยเผยแพร่แนวคิดของกลุ่มนักการศึกษาที่สนับสนุนและ ชี้นำแนวการสอนที่จะส่งผลต่อการพัฒนาเด็กตามที่เราต้องการ การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยมีลักษณะเฉพาะตัวและจำเป็นต้อง เรียนรู้ผ่านการเล่นและกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัย การส่งเสริมศักยภาพของเด็กโดยเน้นการสร้างองค์ความรู้และการรับความรู้(Construct VS. Instruct) ให้ผลต่างกัน ผลจากการให้เด็กเรียนรู้จาก การสร้างองค์ความรู้เป็นการสร้างพลังการเรียนรู้ที่แท้จริงอันจะนำไปสู่การศึกษาที่ช่วยให้เด็กเป็นคนเก่ง คนดีมีความสุข

การเรียนรู้ เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันเกิดจากประสบการณ์และการฝึกฝน การปรับตัวให้อยู่ในสังคมและสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ได้ ความเจริญงอกงามทางสติปัญญาและสมอง และสามารถแก้ปัญหาที่เผชิญในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเรียนรู้เกิดจากการเลียนแบบ(Modeling) หรือการเรียนรู้โดยการสังเกต(Observation learning) ซึ่งหมายความว่า การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เป็น การเรียนรู้ นั้น จะเกิดจากการสังเกต การกระทำของตัวแบบ โดยที่ตัวแบบอาจเป็นตัวแบบที่มีชีวิต เช่น พ่อ แม่ ครู และตัวแบบที่ไม่มีชีวิต เช่น ตัวละครในนิทาน การ์ตูนแผนภาพ แผนภูมิ และการเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้โดยการเลียนแบบนั้น การเรียนรู้ไม่จำเป็นต้องเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมภายนอก เพียงแต่เป็นการได้ความรู้(Acquired) แม้จะยังไม่มีการแสดงออกของพฤติกรรมภายนอกก็ถือว่าเกิดการเรียนรู้แล้ว ดังนั้นจึงหมายความว่า การเรียนรู้ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่กระบวนการทางปัญญา(Cognitive process)

๕. กระบวนการผลิตผลงาน หรือขั้นตอนการดำเนินงาน

จากการจัดประสบการณ์โดยการใช้นิทานตามรอยศาสตร์พระราชาราช สร้างเสริมคุณธรรมน้อมนำความประหยัดและพอเพียง ครูผู้สอนสรุปแนวทางในการจัดประสบการณ์โดยการใช้นิทานตามรอยศาสตร์พระราชาราช สร้างเสริมคุณธรรมน้อมนำความประหยัดและพอเพียง ดังนี้

๑. หลักการ

การจัดประสบการณ์โดยการใช้นิทานตามรอยศาสตร์พระราชาราชเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานการเลียนแบบพฤติกรรมการประหยัดของตัวเดินเรื่องในนิทาน ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจมาจากพระราชจริยวัตรของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร

๒. วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมการประหยัดของเด็กปฐมวัย ๓ ด้าน ได้แก่

(๑) ด้านการประหยัดสิ่งของเครื่องใช้ของตนเอง หมายถึง การแสดงออกถึงการรู้จักใช้สิ่งของเครื่องใช้ของตนเองอย่างถูกวิธี ไม่ทิ้งขว้าง ไม่ทำลาย เก็บของใช้ได้เรียบร้อย ทำความสะอาดของใช้ของตนเอง ได้แก่ ดินสอ สมุด กระดาษ ดินน้ำมัน

(๒) ด้านการประหยัดสิ่งของเครื่องใช้ของส่วนรวม หมายถึง การแสดงออกถึงการรู้จักใช้สิ่งของเครื่องใช้ของส่วนรวมอย่างถูกวิธี ไม่ทิ้งขว้าง ไม่ทำลาย เก็บของใช้ได้เรียบร้อย ทำความสะอาดของใช้ของส่วนรวมเมื่อทำกิจกรรมเสร็จเรียบร้อยแล้ว ได้แก่ ยาสีฟัน หนังสือนิทาน ดินสอสี

(๓) ด้านการประหยัดทรัพยากรธรรมชาติ หมายถึง การแสดงออกถึงการรู้จักการใช้น้ำให้เกิดประโยชน์สูงสุดและรู้คุณค่าของน้ำ ได้แก่ แปร่งฟันโดยใช้น้ำในแก้วที่รินมาปิดน้ำเมื่อเลิกใช้งานและรองน้ำดื่มตามที่รินมาจนหมดแก้ว

๒. เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคมให้กับเด็กปฐมวัย

๓. แนวคิดทฤษฎี

ศาสตร์พระราชา คือ องค์ความรู้ที่พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ได้พระราชทานผ่านพระราชดำริ พระราชดำรัส พระราชกรณียกิจและพระราชจริยวัตร โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ประชาชนได้นำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาตนเองและครอบครัวให้มีภูมิคุ้มกันที่มั่นคงในการดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข มีความตระหนักและเห็นคุณค่าของการประหยัดและพอเพียง ศาสตร์พระราชาเสมือนองค์ความรู้ที่อยู่คู่แผ่นดินไทย เพื่อให้ประชาชนชาวไทยนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาตนเองและครอบครัว ให้มีภูมิคุ้มกันที่มั่นคงในการดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข มุ่งให้ประชาชนทุกคนปฏิบัติตนเป็นคนดี ทั้งคิดดี พูดดี ทำดี ยึดมั่นในคุณธรรมจริยธรรม สุจริต มีวินัย และมีความสามัคคีซึ่งกันและกัน สอดคล้องกับเดชา ปุณฺณบาล(๒๕๖๐, หน้า ๑๓) กล่าวว่าศาสตร์พระราชา คือ การน้อมนำพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร มากำหนดเป็นหลักในการปฏิบัติ เป็น ศาสตร์ของแผ่นดิน ผู้วิจัยจึงต้องการที่จะถ่ายทอดพระราชจริยวัตรของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร มาสู่เด็กปฐมวัย โดยการนำศาสตร์พระราชามาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างเนื้อหาบทเรียน เพื่อให้เด็กปฐมวัยเกิดการเรียนรู้จากตัวแบบซึ่งการเรียนรู้เกิดจากการเลียนแบบ(Modeling) หรือการเรียนรู้โดยการสังเกต(Observation learning) หมายความว่า การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เป็นการเรียนรู้ นั้น จะเกิดจากการสังเกต การกระทำของตัวแบบ โดยที่ตัวแบบอาจเป็นตัวแบบที่มีชีวิต เช่น พ่อ แม่ ครู และตัวแบบที่ไม่มีชีวิต เช่น ตัวละครในนิทาน การ์ตูนแผนภาพ แผนภูมิ และการเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้โดยการเลียนแบบนั้น การเรียนรู้ไม่จำเป็นต้องเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมภายนอก เพียงแต่เป็นการได้ความรู้(Acquired) แม้จะยังไม่มีการแสดงออกของพฤติกรรมภายนอก ก็ถือได้ว่าการเรียนรู้แล้ว ดังนั้นจึงหมายความว่า การเรียนรู้ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่กระบวนการทางปัญญา(Cognitive process)

๔. ขั้นตอนการจัดประสบการณ์

การจัดประสบการณ์โดยการใช้นิทานตามรอยศาสตร์พระราชา หมายถึง การจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานตามรอยศาสตร์พระราชาเป็นหลักในการสอนเพื่อให้เด็กเกิดพฤติกรรมการประหยัดตามตัวเดินเรื่องในนิทาน โดยผู้วิจัยได้พัฒนาขั้นตอนการจัดประสบการณ์ แบ่งออกเป็น ๖ ขั้นตอน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นที่ ๑ ขั้นสร้างการรับรู้ การนำภาพของใช้ส่วนพระองค์ของพระบาทสมเด็จพระ

พระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร มาให้เด็กดูพิจารณา และร่วมสนทนาเกี่ยวกับประเด็นการใช้สิ่งของเครื่องใช้ส่วนพระองค์ที่แสดงถึงความประหยัด

ขั้นที่ ๒ ขั้นรับประสบการณ์ ครูเล่านิทานประกอบการใช้หนังสือนิทานตามรอยศาสตร์พระราชาราช จำนวน ๘ เรื่อง

ขั้นที่ ๓ ขั้นกระตุ้นให้เกิดการปฏิบัติ การสร้างแรงจูงใจให้เด็กแสดงพฤติกรรมการประหยัดโดยสนทนา ถึงข้อดีของการประหยัด เพื่อให้เด็กเห็นประโยชน์ของสิ่งที่กระทำและชี้ให้เห็นว่าการกระทำมีความหมายมีคุณค่าต่อตนเอง ต่อผู้อื่นและส่วนรวม

ขั้นที่ ๔ ขั้นสร้างแนวปฏิบัติ การร่วมกันกำหนดแนวทางที่ทำให้เกิดพฤติกรรมการประหยัด โดยครูและเด็กร่วมกันกำหนดแนวปฏิบัติในการประหยัดสิ่งของเครื่องใช้และทรัพยากรธรรมชาติและครูจัดบันทึกแนวปฏิบัติร่วมกันลงบนกระดานติดไว้ในห้อง

ขั้นที่ ๕ ขั้นทบทวนแนวปฏิบัติ การให้เด็กแสดงความรู้ ความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับพฤติกรรมการประหยัด โดยมีรายละเอียด ดังนี้

(๑) การนำเสนอแนวปฏิบัติ คือ การที่ครูสนทนาทบทวนและนำเสนอแนวปฏิบัติเกี่ยวกับพฤติกรรมการประหยัด จากขั้นที่ ๔

(๒) การสร้างความรู้ ความเข้าใจแนวปฏิบัติ คือ การที่ครูจัดประสบการณ์ และใช้สื่อที่หลากหลาย ได้แก่ การชมวีดิทัศน์, การเล่นเกมภาพตัดต่อที่แสดงออกถึงพฤติกรรมการประหยัด, เกมการวางภาพต่อปลาย, เกมสังเกตรายละเอียดของภาพ, เกมบันไดงู, เกมจัดหมวดหมู่ภาพพฤติกรรมการประหยัด, การทำงานศิลปะ เพื่อให้เด็กเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประหยัดในรูปแบบต่าง ๆ

(๓) การสรุป คือ การที่ครูกับเด็กร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้รับจากการทำกิจกรรมที่แสดงถึงพฤติกรรมการประหยัด

ขั้นที่ ๖ ขั้นสรุป การทบทวนความรู้และแนวปฏิบัติทั้งหมดที่ได้รับจากการทำกิจกรรม โดยมีรายละเอียด ดังนี้

(๑) การสรุปแนวปฏิบัติ คือ การที่ครูกล่าวสรุปวิธีการและการกระทำเกี่ยวกับพฤติกรรมการประหยัดที่เด็กได้รับจากการจัดประสบการณ์ในขั้นที่ ๑ ถึงขั้นที่ ๕

(๒) การสร้างข้อสรุปแนวปฏิบัติ คือ การที่ครูและเด็กถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมการประหยัดในรูปแบบต่าง ๆ

(๓) การสรุปภาพรวมกิจกรรม คือ การที่ครูและเด็กสนทนาสรุปถึงพฤติกรรมประหยัดที่เด็กได้เรียนรู้จากกิจกรรมในรูปแบบที่หลากหลาย

๕. นิทานที่ใช้ในการจัดประสบการณ์ จำนวน ๘ เรื่อง

๕.๑ นิทานเรื่องพระราชประวัติและพระราชจริยวัตรของในหลวงรัชกาลที่ ๙

๕.๒ นิทานเรื่องดินสอไม้แท่งใหม่

๕.๓ นิทานเรื่องแผนที่ของพระราชาราช

๕.๔ นิทานเรื่องดินน้ำมันก้อนเดิม

๕.๕ นิทานเรื่องหลอดยาสีฟันของพระราชาราช

๕.๖ นิทานเรื่องหนังสือนิทานแสนสวย

๕.๗ นิทานเรื่องดินสอสีใส่หมวก

๕.๘ นิทานเรื่องน้ำคือชีวิต

๖. การวัดผลประเมินผล

แบบสังเกตพฤติกรรมการประหยัดของเด็กปฐมวัย ๓ ด้าน ได้แก่ การประหยัดสิ่งของเครื่องใช้ของตนเองการประหยัดสิ่งของเครื่องใช้ของส่วนรวม และการประหยัดทรัพยากรธรรมชาติ

ตารางรายการพฤติกรรมการประหยัดทั้ง ๓ ด้าน และรายการพฤติกรรมการประหยัด

พฤติกรรมการประหยัด	รายการพฤติกรรม
๑. การประหยัดสิ่งของเครื่องใช้ของตนเอง	๑. ไม่ทำลายดินสอ (ทำลาย ได้แก่ ใช้ปากกัดทำลายดินสอ ทั้งดินสอในสถานที่ต่าง ๆ ขว้างปาดินสอ และทำให้ดินสอหักโดยตั้งใจ) ๒. ไม่ทำลายสมุด (ทำลาย ได้แก่ ฉีกทำลายสมุด ขีดเขียน วาดรูปเล่น ถูกับพื้น) ๓. ไม่ทำลายดินน้ำมัน (ทำลาย ได้แก่ เอาดินน้ำมันปาเพื่อน ทิ้งขว้าง ตีตพื้นและผนังห้องเรียน)
๒. การประหยัดสิ่งของเครื่องใช้ของส่วนรวม	๑. บีบยาสีฟันในปริมาณเศษ ๑ ส่วน ๓ ของแปรงสีฟัน ๒. ไม่ขีดเขียนหรือฉีกหรือทำลายหนังสือนิทาน ๓. ไม่ทำลายสีไม้ สีเทียน (ทำลาย ได้แก่ กัดด้ามดินสอสี ทั้งดินสอสีตามที่ตั้งต่าง ๆ การขว้างปาดินสอสี และการทำให้ดินสอสีหักโดยตั้งใจ)
๓. การประหยัดทรัพยากรธรรมชาติ	๑. แปรงฟันโดยใช้น้ำในแก้วที่มีรินมา ๒. ปิดน้ำเมื่อเลิกใช้งาน ๓. รองน้ำดื่มใส่แก้ว และเติมน้ำจนหมดแก้ว

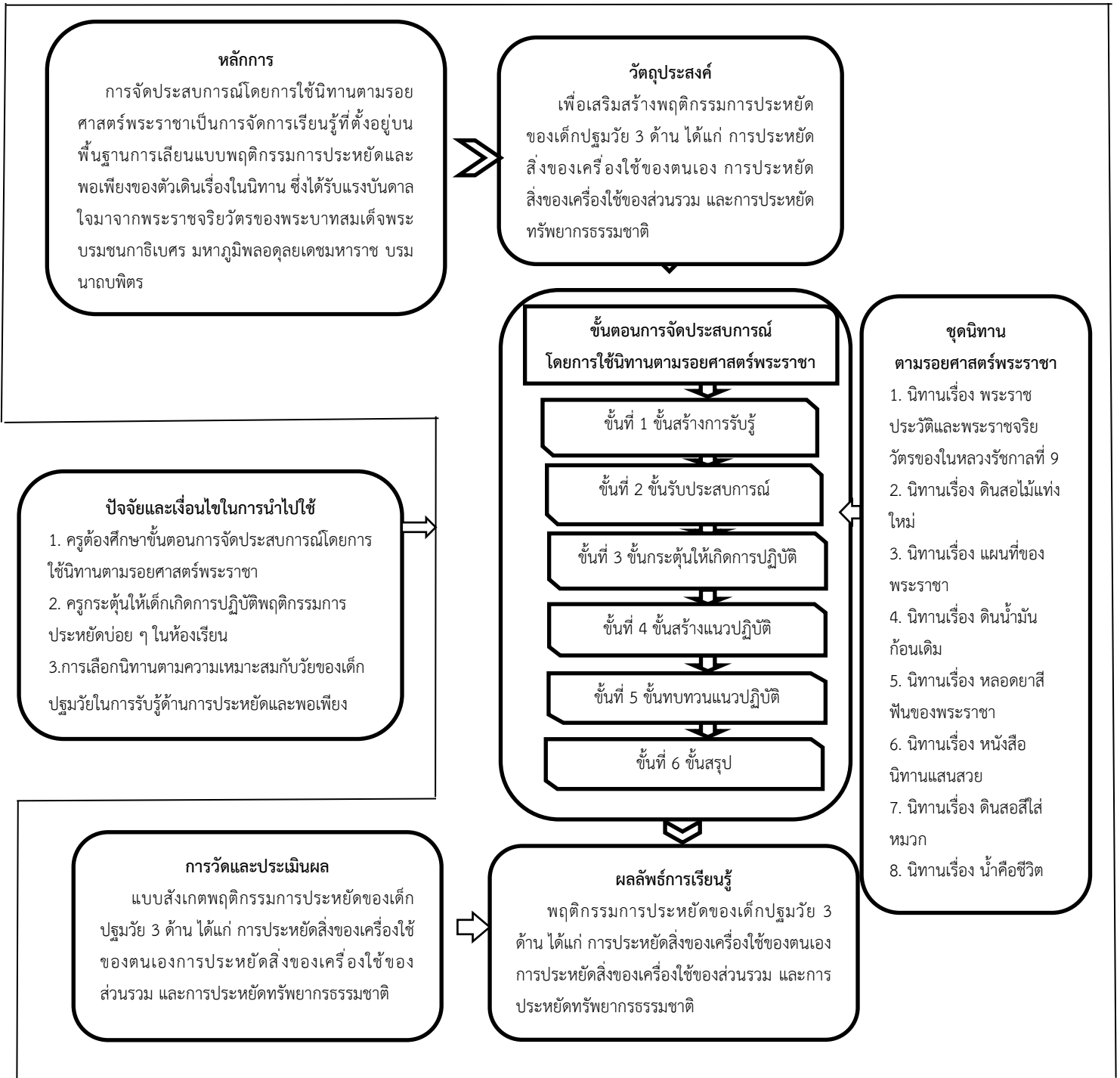
๗. ใช้จ่ายและเงื่อนใจในการนำไปใช้

- ๗.๑ ครูต้องศึกษาขั้นตอนการจัดประสบการณ์โดยการใช้นิทานตามรอยศาสตร์พระราช
- ๗.๒ ครูกระตุ้นให้เกิดการปฏิบัติพฤติกรรมการประหยัดบ่อย ๆ ในห้องเรียน
- ๗.๓ ครูควรให้การเสริมแรงทุกครั้งเมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมการประหยัดที่สอดคล้องกับตัว

เดินเรื่องในนิทาน

**แนวทางการจัดประสบการณ์โดยการใช้นิทานตามรอยศาสตร์พระราชา
สร้างเสริมคุณธรรมน้อมนำความประหยัดและพอเพียง**

๖. ผลการดำเนินงาน

สรุปผลการดำเนินงาน ดังนี้

พฤติกรรมประหยัดของเด็กปฐมวัยในระยะหลังสูงกว่าระยะก่อนการจัดประสบการณ์โดยการใช้นิทานตามรอยศาสตร์พระราชา ซึ่งเป็นไปตามจุดประสงค์ของการพัฒนา ทั้งนี้เนื่องจาก

๑. ครูผู้สอนได้พัฒนาขั้นตอนการจัดประสบการณ์โดยการใช้นิทานตามรอยศาสตร์พระราชาประกอบด้วย ๖ ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ ๑ ขั้นสร้างการรับรู้ ขั้นที่ ๒ ขั้นรับประสบการณ์ ขั้นที่ ๓ ขั้นกระตุ้นให้เกิดการปฏิบัติ ขั้นที่ ๔ ขั้นสร้างแนวปฏิบัติ ขั้นที่ ๕ ขั้นทบทวนแนวปฏิบัติ และขั้นที่ ๖ ขั้นสรุป ครูผู้สอนจัด

ประสบการณ์โดยการใช้นิทานตามรอยศาสตร์พระราชา ในช่วงเข้าก่อนการจัดกิจกรรมหลัก ๖ กิจกรรมหลัก มีความสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้โดยการเลียนแบบ ที่กล่าวว่า การเรียนรู้คือการได้มาซึ่งความรู้ซึ่งการได้มาซึ่งความรู้ ที่กล่าวว่า การเรียนรู้เกิดจากการเลียนแบบ (Modeling) หรือการเรียนรู้โดยการสังเกต (Observation learning) ซึ่งหมายความว่า การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เป็นการเรียนรู้ นั้น จะเกิดจากการสังเกต การกระทำของตัวแบบ โดยที่ตัวแบบอาจเป็นตัวแบบที่มีชีวิต เช่น พ่อ แม่ ครู และตัวแบบที่ไม่มีชีวิต เช่น ตัวละครในนิทาน การ์ตูน แผนภาพ แผนภูมิ และการเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้โดยการเลียนแบบนั้น การเรียนรู้ไม่จำเป็นต้องเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมภายนอก เพียงแต่เป็นการได้ความรู้ (Acquired) แม้จะยังไม่มีการแสดงออกของพฤติกรรมภายนอกก็ถือว่าเกิดการเรียนรู้แล้ว ดังนั้นจึงหมายความว่า การเรียนรู้ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่กระบวนการทางปัญญา (Cognitive process) (รังรอง งามศิริ, ๒๕๖๐: ๒๑๖-๒๑๗) ซึ่งตามทฤษฎีการเรียนรู้โดยการเลียนแบบนั้น ได้อธิบายขั้นตอนของการได้มาซึ่งความรู้มี ๓ ขั้นตอน คือ การเลือกใส่ใจตัวแบบ การเข้ารหัส และการเก็บจำ ซึ่งการจัดประสบการณ์โดยการใช้นิทานตามรอยศาสตร์พระราชาก็ครูผู้สอนพัฒนาขึ้น มีขั้นตอนการจัดประสบการณ์สอดคล้องกับ ๓ ขั้นตอนตามทฤษฎีการเรียนรู้โดยการเลียนแบบ

๒. การเลือกใช้ตัวแบบ ในการพัฒนานวัตกรรมครั้งนี้ครูผู้สอนได้แตงนิทานโดยกำหนดคุณลักษณะของตัวแบบในนิทาน ให้เป็นเด็กที่กำลังเรียนในระดับชั้นอนุบาลปีที่ ๓ ระดับเดียวกันกับผู้เรียนซึ่งเป็นเด็กช่วงวัยเดียวกัน และแสดงพฤติกรรมที่ดีเกี่ยวกับการประหยัดสิ่งของเครื่องใช้ของตนเอง ของส่วนร่วมและทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของพิมพ์ชนก นุชเนตร (๒๕๖๐, หน้า ๘) ที่กล่าวว่าตัวแบบที่ดีต้องมีความคล้ายคลึงกันกับผู้สังเกต รวมถึงอายุ เพศ ระดับความสามารถที่ใกล้เคียงกัน นอกจากนี้ครูผู้สอนได้ศึกษาค้นคว้าพระราชประวัติของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ที่พระองค์ทรงเป็นต้นแบบของความตระหนักและเห็นคุณค่าของการประหยัดและพอเพียงด้วยพระราชจริยวัตรที่มีเอกลักษณ์ ด้านความเรียบง่าย ความประหยัด และความพอเพียงให้กับพสกนิกรชาวไทยได้มีคุณภาพชีวิตที่ดี พออยู่พอกิน ด้วยพระมหากรุณาธิคุณอันล้นพ้นแก่ราษฎรทุกหมู่เหล่า ด้วยความมุ่งหมายที่จะพัฒนา ป้องกันหรือแก้ไขปัญหา เพื่อประโยชน์สุขแก่เหล่าพสกนิกรและส่งผลถึงมนุษยชาติทั้งปวง ให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมั่นคง สันติสุข และยั่งยืน ครูผู้สอนจึงต้องการที่จะถ่ายทอดพระราชจริยวัตรของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร มาสู่เด็กปฐมวัย โดยการนำศาสตร์พระราชามาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างเนื้อหาในนิทาน ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของธีรลักษณ์ เนตรนิลวีโรชิตี (๒๕๖๑: ๖๔-๖๖) ที่ได้ศึกษาผลของโปรแกรมการเล่านิทานประกอบภาพโดยใช้พระบรมราโชวาท ของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ต่อหน้าที่บริหารจัดการสมองในเด็กปฐมวัย โดยการน้อมนำพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ที่พระราชทานในโอกาสต่างๆ มาใช้ในการสร้างเนื้อหาของนิทานประกอบภาพโดยสร้างโปรแกรมการเล่านิทานประกอบภาพจากพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตรในเด็กปฐมวัย

นอกจากนี้ครูผู้สอนได้ออกแบบลักษณะพฤติกรรมของตัวแบบ ซึ่งเป็นตัวเดินเรื่องในนิทาน โดยการให้ตัวเดินเรื่องในนิทาน แสดงพฤติกรรมการประหยัดแล้วจะได้รับการเสริมแรง คือ คำชมจากบุคคลต่างๆ ในเนื้อเรื่องของนิทาน เพื่อเมื่อเด็กได้ฟังนิทานแล้วจะเกิดแรงจูงใจที่จะแสดงพฤติกรรมการประหยัดเหมือนกับตัวเดินเรื่องในนิทานได้รับ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้จากตัวแบบ ที่กล่าวว่าแรงจูงใจที่จะทำให้ผู้เลียนแบบแสดงพฤติกรรมเหมือนกับตัวแบบนั้น เกิดจากความคาดหวังว่าเมื่อบุคคลได้แสดงพฤติกรรมเหมือนตัวแบบแล้วจะได้รับตัวเสริมแรงเหมือนกับที่ตัวแบบได้รับ (Vicarious reinforcement) (รังรอง งามศิริ, ๒๕๖๐: ๒๑๙) ดังนั้นการที่ครูผู้สอนได้ออกแบบเนื้อหาในนิทานดังกล่าวนี้จึงทำให้เด็กปฐมวัยมีแรงจูงใจที่จะแสดง

พฤติกรรมการประหยัดเหมือนตัวเดินเรื่องในนิทาน จึงมีผลทำให้พฤติกรรมการประหยัดของเด็กปฐมวัยสูงขึ้น หลังจากได้รับการจัดประสบการณ์โดยการใช้นิทานตามรอยศาสตร์พระราชาก็ครูผู้สอนได้พัฒนาขึ้น

สรุปได้ว่าการจัดประสบการณ์โดยการใช้นิทานตามรอยศาสตร์พระราชาก็ทำให้เด็กปฐมวัยมีพฤติกรรม การประหยัดเพิ่มมากขึ้น มีแนวโน้มของพัฒนาการสูงขึ้นและเด็กปฐมวัยยังมีพัฒนาการด้านสังคม ซึ่ง สอดคล้องกับผลการวิจัยหลายชิ้นที่มีการนำนิทานมาใช้ส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวก ได้แก่ งานวิจัยของชนิตา อิศรเสนา (๒๕๕๕: ๔๘-๕๙) ที่ได้ศึกษาผลการใช้นิทานสอนใจที่มีต่อพฤติกรรมสังคมทางบวกของเด็กปฐมวัย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ พบว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การใช้นิทานสอนใจ มีการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมสังคมทางบวกสูงขึ้น งานวิจัยของอัมรินทร์ แยมเพ็ง (๒๕๖๓: ๗๖-๗๗) ที่ได้ ศึกษาผลการจัดประสบการณ์ด้วยชุดกิจกรรมนิทานเพื่อส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของเด็กปฐมวัย โรงเรียน วัดโสธรวรารามวรวิหาร พบว่า หลังจากจัดประสบการณ์ด้วยชุดกิจกรรมนิทาน เด็กปฐมวัยมีพฤติกรรม คุณธรรมจริยธรรมอยู่ในระดับดี เนื่องจากเด็กได้เห็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติของตัวละครในนิทาน งานวิจัย ของสุรีพร มุ่งงา (๒๕๕๗: ๙-๑๓) ที่ได้ศึกษาผลการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ ๒ ด้วยกิจกรรมการเล่า นิทานประกอบภาพ พบว่า หลังจากที่เด็กปฐมวัยได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานอย่างต่อเนื่อง ทำให้เด็ก เกิดการเปลี่ยนแปลงทางวินัยในตนเองสูงขึ้น

ประโยชน์ที่ได้รับ

๑. เด็กปฐมวัยมีพฤติกรรมการประหยัดจากการจัดประสบการณ์โดยการใช้นิทานตามรอยศาสตร์ พระราชา
๒. ครูปฐมวัยสามารถนำหลักการในการแตงนิทานให้กับเด็กไปสร้างเป็นกิจกรรมอื่นให้กับเด็กปฐมวัย ได้
๓. โรงเรียนได้แนวทางในการพัฒนาพฤติกรรมการประหยัดและแนวทางการส่งเสริมพัฒนาการ ด้านสังคมสำหรับเด็กปฐมวัยที่สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน

๗. ปัจจัยความสำเร็จ

- ๗.๑ ครูต้องศึกษาขั้นตอนการจัดประสบการณ์โดยการใช้นิทานตามรอยศาสตร์พระราช
- ๗.๒ ครูกระตุ้นให้เด็กเกิดการปฏิบัติพฤติกรรมการประหยัดบ่อย ๆ ในห้องเรียน ด้วยการที่เด็กลงมือ ปฏิบัติจริงผ่านการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)
- ๗.๓ การเลือกนิทานตามความเหมาะสมกับวัยของเด็กปฐมวัยในการรับรู้ด้านการประหยัดและพอเพียง

๘. บทเรียนที่ได้รับ (Lesson Learned)

- ๘.๑ สามารถนำการจัดประสบการณ์โดยการใช้นิทานตามรอยศาสตร์พระราช ไปใช้จัดประสบการณ์โดย บุรณาการ ในกิจกรรมหลัก ๖ กิจกรรม ในหน่วยการเรียนรู้ที่ส่งเสริมพฤติกรรมการประหยัด
- ๘.๒ ในการจัดประสบการณ์ขั้นของการสร้างแนวปฏิบัติครูควรกระตุ้นให้เด็กทุกคนได้แสดงความคิดเห็น ผ่านการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่เน้นให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับการเรียนการสอน
- ๘.๓ เมื่อเด็กได้แสดงพฤติกรรมการประหยัดทั้งในและนอกห้องเรียน ครูควรให้การเสริมแรงกับเด็ก
- ๘.๔ ควรมีการศึกษาผลการจัดประสบการณ์โดยการใช้นิทานตามรอยศาสตร์พระราช ในการปลูกฝัง คุณธรรมให้ครอบคลุมคุณธรรมพื้นฐาน ๘ ประการ ให้กับเด็กปฐมวัย

๘.๕ ควรมีการเสริมสร้างพฤติกรรมการประหยัดของนักเรียนจากการจัดประสบการณ์โดยการใช้นิทานตามรอยศาสตร์พระราชา เพื่อสร้างเสริมคุณธรรมน้อมนำความประหยัดและพอเพียงให้กับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น

๘.๖ ควรมีการพัฒนาเครื่องมือหรือประเด็นในการประเมินตัวชี้วัดอยู่อย่างพอเพียงของระดับประถมศึกษาเข้ามาเตรียมพร้อมในระดับปฐมวัย เพื่อที่จะทำให้การศึกษาต่อเนื่องตลอดไป

๙. การเผยแพร่/การได้รับการยอมรับ/รางวัลที่ได้รับ

นำผลการเสริมสร้างพฤติกรรมการประหยัดของเด็กปฐมวัยจากการจัดประสบการณ์โดยการใช้นิทานตามรอยศาสตร์พระราชา สร้างเสริมคุณธรรมน้อมนำความประหยัดและพอเพียง ไปเผยแพร่ผลงานวิชาการหน้าเพจ Facebook และกลุ่ม line เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้สนใจการเสริมสร้างพฤติกรรมการประหยัดของเด็กปฐมวัยจากการจัดประสบการณ์โดยการใช้นิทานตามรอยศาสตร์พระราชา สร้างเสริมคุณธรรมน้อมนำความประหยัดและพอเพียง ของนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ

๑๐. การขยายผลต่อยอดหรือประยุกต์ใช้ผลงานนวัตกรรมหรือวิธีการปฏิบัติ

นำผลการเสริมสร้างพฤติกรรมการประหยัดของเด็กปฐมวัยจากการจัดประสบการณ์โดยการใช้นิทานตามรอยศาสตร์พระราชา สร้างเสริมคุณธรรมน้อมนำความประหยัดและพอเพียง ไปขยายผลกับชั้นอนุบาล ๑ และอนุบาล ๒

คะแนนพฤติกรรมการประหยัดระยะก่อน และระยะหลังการจัดประสบการณ์
 โดยการใช้ิทานตามรอยศาสตร์พระราช
 สาระการเรียนรู้ ปฐมวัย

ที่	ชื่อ - นามสกุล	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรม		ความก้าวหน้าของ พฤติกรรม
		คะแนนพฤติกรรม ก่อนเรียน	คะแนนพฤติกรรม หลังเรียน	
๑	เด็กชายชนกร สืบดา	๙.๕๐	๑๗.๙๕	๘.๔๕
๒	เด็กชายก้องภพ ไคร์ครวญ	๘.๒๕	๑๗.๘๐	๙.๕๕
๓	เด็กชายณัฐพัศ ทองเชื้อ	๘.๑๐	๑๖.๖๕	๘.๕๕
๔	เด็กชายสหรัฐ สืบกลัด	๙.๗๕	๑๗.๘๐	๘.๐๕
๕	เด็กชายบุญญพัฒน์ ภาคภูมิ	๖.๒๕	๑๗.๖๐	๑๑.๓๕
๖	เด็กชายดายาล -	๙.๐๐	๑๗.๖๐	๘.๖๐
๗	เด็กหญิงกรวณันต์ สุวรรณวิจิตร	๖.๗๕	๑๖.๘๕	๑๐.๑๐
๘	เด็กหญิงสุธิพร เชื้อทอง	๕.๐๕	๑๖.๙๐	๑๑.๘๕
๙	เด็กหญิงณัฐธิชา ป้องกัน	๑๐.๑๕	๑๗.๒๐	๗.๐๕
๑๐	เด็กหญิงอรอุมา ละว้า	๑๑.๐๒	๑๗.๓๐	๖.๒๘
๑๑	เด็กหญิงภัทรนันท์ สืบกลัด	๘.๕๐	๑๖.๙๐	๘.๔๐
๑๒	เด็กหญิงกชนันท์ ป้องกัน	๕.๖๐	๑๗.๕๐	๑๑.๙๐
๑๓	เด็กหญิงธัญรัตน์ สุขรูป	๕.๓๗	๑๗.๓๔	๑๑.๙๗
๑๔	เด็กหญิงพิชญา อินทร์พันคำ	๕.๕๐	๑๗.๒๕	๑๑.๗๕
๑๕	เด็กหญิงอารยา คำสงาม	๑๐.๑๕	๑๗.๙๕	๗.๘๐
ผลต่างคะแนนพฤติกรรมที่เพิ่มขึ้น				๑๐.๐๑
ร้อยละของผู้ผ่านเกณฑ์ของคะแนนพฤติกรรมระยะก่อน				๔๐
ร้อยละของผู้ผ่านเกณฑ์ของคะแนนพฤติกรรมระยะหลัง				๑๐๐

คิวอาร์โค้ดภาคผนวกและภาพประกอบ

สื่อ นวัตกรรม วิธีการขั้นตอน

เล่มสื่อชุดนิทานตามรอยศาสตร์

นิทานเรื่องที่ ๑ พระราชประวัติและพระราชจริยวัตรของในหลวงรัชกาลที่ ๙

นิทานเรื่องที่ ๒ ดินสอไม้แห่งใหม่

นิทานเรื่องที่ ๓ แผนที่ของพระราชอา

นิทานเรื่องที่ ๔ ดินน้ำมันก้อนเดิม

นิตานเรื่องที่ ๕ หลอดยาสีฟันของ
พระราชา

นิตานเรื่องที่ ๖ หนังสือนิตานแสนสวย

นิตานเรื่องที่ ๗ ดินสอสีใส่หมวก

นิตานเรื่องที่ ๘ น้ำคือชีวิต

การเผยแพร่ผลงานวิชาการ

